

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1996-1997 (*)

10 JANVIER 1997

PROPOSITION DE LOI

**visant à renforcer la surveillance des
libérés et des personnes condamnées
pour faits de mœurs commis sur la
personne d'un mineur**

(Déposée par Mme Jacqueline Herzet
et consorts)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Une des grandes leçons du drame qui vient de se dérouler en ce qui concerne la découverte des corps de Julie, Mélissa, An et Eefje est que chacun, à l'endroit où il assure une parcelle de responsabilités, doit accorder une priorité absolue à la recherche des crimes contre les enfants, au suivi des libérés et des personnes condamnées pour des faits de mœurs à l'égard des mineurs.

Afin de rencontrer les objectifs poursuivis, des aménagements législatifs sont impératifs pour garantir un suivi efficace de tous les libérés et des personnes condamnées pour des faits de mœurs à l'égard de mineurs.

Si la problématique des faits de mœurs et plus particulièrement celle de la pédophilie, a toujours existé de manière latente, il est regrettable que jusqu'à ce jour le gouvernement s'en soit si peu préoccupé.

(*) Troisième session de la 49e législature.

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1996-1997 (*)

10 JANUARI 1997

WETSVOORSTEL

**houdende verscherping van het
toezicht op personen die in
vrijheid zijn gesteld of veroordeeld
na zedenfeiten met minderjarigen**

(Ingediend door
mevrouw Jacqueline Herzet c.s.)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Een van de belangrijkste lessen die moeten worden getrokken uit de dramatische ontdekking van de lichamen van Julie, Mélissa, An en Eefje is dat iedereen, op de plaats waar hij zijn verantwoordelijkheden uitoefent, absolute voorrang moet geven aan het onderzoek naar misdaden tegen kinderen en aan het toezicht op al wie na zedenfeiten met minderjarigen in vrijheid is gesteld of veroordeeld.

Met dit doel voor ogen moet werk gemaakt worden van de aanpassing van de wetgeving ten einde het mogelijk te maken dat een efficiënt toezicht wordt uitgeoefend op alle in vrijheid gestelden en personen die wegens zedenfeiten met minderjarigen veroordeeld zijn.

Zedenfeiten en vooral pedofilie zijn altijd al een latent probleem geweest en het valt dan ook te betreuren dat de regering er zich tot nog toe niet méér om bekommerd heeft.

(*) Derde zitting van de 49e zittingsperiode.

Le phénomène des abus commis à l'égard de mineurs reste fort mal connu de par la loi du silence qui s'est installée dans ce terrible milieu.

En effet, le « chiffre noir » dans cette matière est horriblement élevé.

Depuis les derniers événements, les victimes comencent tout doucement à briser le silence, elles osent venir en parler à des acteurs sociaux et même déposer plainte devant les autorités.

A ce propos, il faut veiller à ce que les services de police, à tous les niveaux, modifient leur comportement quotidien, n'appliquant plus le concept de fugue de façon systématique et accordant l'urgence à chaque plainte.

A cette fin, un personnel qualifié, capable d'une écoute très précise des enfants et d'un encadrement des victimes sont indispensables.

Tous ces changements doivent se réaliser au sein d'une culture policière unique.

Il semble évident qu'une meilleure prise en considération par les autorités des dossiers pour faits de mœurs constitue un pas indispensable vers une meilleure compréhension du phénomène, préliminaire obligatoire à cette prise de conscience collective.

Dans le même ordre d'idées, lorsqu'une personne condamnée ou inculpée pour des faits de mœurs à l'égard de mineurs est libérée, il semble indispensable qu'un minimum d'informations soient transmises au bourgmestre de la commune où le libéré a élu résidence. Il doit exercer sa mission générale de protection de l'ordre social et de l'ordre public, qui lui impose d'être vigilant vis-à-vis de toutes les situations susceptibles de mettre la population en danger.

Quant au problème de la récidive, alors que d'autres législations occidentales se soucient des crimes et délits contre l'ordre des familles et contre la moralité publique de manière particulière, par l'usage des peines incompressibles par exemple, notre législation ne fait aucune différence entre les différents types de faits.

Pourtant, lorsqu'on se penche sur le taux de récidive, nous pouvons remarquer en général que la courbe qui suit la récidive est différente en fonction du type de faits et de l'âge des personnes concernées.

En matière de mœurs les risques de récidive ne s'estompent pas avec l'âge, ceux-ci restent constants tout au long de la vie de l'individu.

C'est la raison pour laquelle il nous apparaît aujourd'hui nécessaire que les dossiers des condamnés pour faits de mœurs fassent l'objet d'une plus grande attention et que toute possibilité de réhabilitation soit exclue.

Cette proposition vise donc, par quelques modifications du Code d'instruction criminelle et de quelques lois spécifiques, à permettre de garantir un suivi efficace de tous les libérés et des personnes condamnées pour faits de mœurs à l'égard de mineurs.

De zwijgplicht die heerst in dit verschrikkelijke milieu, maakt dat weinig informatie beschikbaar is over het misbruik van minderjarigen.

Het aantal onbekende slachtoffers ligt dan ook zeer hoog.

Naar aanleiding van de recente gebeurtenissen beginnen slachtoffers de stilte langzaam te doorbreken, en durven zij het aan om te praten met hulpverleners en zelfs klacht in te dienen bij de autoriteiten.

Wat dat betreft, is het van het grootste belang dat de politiediensten op elk niveau hun traditionele houding wijzigen, dat wil zeggen dat zij er niet meer automatisch van uitgaan dat het kind weggelopen is, en dat zij prioritaire aandacht geven aan elke klacht.

Hiertoe dient gekwalificeerd personeel in dienst te worden genomen, dat getraind is in de communicatie met kinderen en het opvangen van de slachtoffers.

Al deze veranderingen zijn alleen te verwezenlijken als de politiediensten hun optreden op elkaar afstemmen.

Meer aandacht van de overheid voor dossiers in verband met zedenfeiten is een eerste stap naar een beter begrip van het fenomeen, wat op zijn beurt een noodzakelijke voorwaarde is voor een collectieve bewustwording.

Om dezelfde reden is het nodig dat de burgemeester op de hoogte wordt gebracht wanneer iemand die in vrijheid is gesteld na te zijn veroordeeld wegens of beticht van zedenfeiten met minderjarigen, zich in zijn gemeente wil vestigen. De burgemeester is immers verantwoordelijk voor de bescherming van de maatschappelijke en openbare orde, wat hem dwingt tot waakzaamheid in situaties die een gevaar kunnen betekenen voor de bevolking.

Wat het probleem van de recidive betreft, moet worden opgemerkt dat in andere Westerse landen misdaden en wanbedrijven tegen de orde der familie en tegen de openbare zedelijkheid op een specifieke manier worden aangepakt, bijvoorbeeld door het opleggen van niet-reduceerbare straffen, maar dat onze wetgeving geen enkel onderscheid maakt tussen de diverse types van misdrijven.

De cijfers inzake recidive tonen nochtans aan dat het percentage recidivisten varieert volgens de aard van het misdrijf en de leeftijd van de betrokkenen.

Bij zedenfeiten neemt het risico op herhaling niet af met het ouder worden, maar blijft constant aanwezig gedurende het hele leven van de betrokkene.

Dat is dan ook de reden waarom het ons absoluut noodzakelijk lijkt meer aandacht te besteden aan de dossiers van veroordeelden wegens zedenfeiten en elke mogelijkheid tot herstel in eer en rechten voor deze personen uit te sluiten.

Dit wetsvoorstel wil dus, door de aanpassing van het Wetboek van Strafvordering en van enkele specifieke wetten, waarborgen dat een efficiënt toezicht wordt uitgeoefend op al wie na zedenfeiten met minderjarigen in vrijheid is gesteld of veroordeeld.

Ces modifications sont relatives à :

— la loi du 1er juillet 1964 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitudes;

— la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation.

Cela constitue le prérequis des autres mesures envisagées :

— exclure toute possibilité de réhabilitation dans le chef des personnes condamnées pour une matière visée aux articles 372 à 386ter du Code pénal accomplis sur un mineur ou impliquant sa participation;

— rendre l'information au bourgmestre obligatoire lorsqu'une personne, condamnée ou prévenue des faits visés aux articles 372 à 386ter du Code pénal accomplis sur un mineur impliquant sa participation, est libérée et a élu domicile sur le territoire de la commune.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Art. 2

Cet article vise, par la création d'un registre des infractions sexuelles contre les enfants, à renforcer les moyens des autorités pour suivre les auteurs d'abus sexuels après leur condamnation.

La création de ce registre s'inscrit dans le cadre d'une collaboration multidisciplinaire : services de protection de l'enfance, services médicaux, police, justice.

Ce registre permettra de centraliser les informations dans ce domaine et de permettre aux autorités de disposer de ces renseignements afin d'éviter de se retrouver dans des situations dangereuses telles que l'engagement d'une personne, ayant été condamnée pour des faits de mœurs, dans un centre pour enfants.

Art. 3 et 4

Par les modifications apportées aux articles 619 et 621 du Code d'instruction criminelle, les articles 3 et 4 de la présente proposition de loi visent à introduire dans le Code d'instruction criminelle, une nuance entre les différents types de faits commis.

En effet, tous les genres de faits ne peuvent plus à l'heure actuelle être traités de la même manière. Une personne condamnée pour faits de vols ou pour faits de mœurs ne présente pas la même ligne de conduite.

Le taux de récidive en matière de mœurs est assez élevé et les risques persistent tout au long de la vie des individus.

Deze wijzigingen betreffen :

— de wet van 1 juli 1964 tot bescherming der maatschappij tegen de abnormalen en de gewoontemisdadigers;

— de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie.

Deze wijzigingen zijn noodzakelijk om de andere geplande maatregelen uit te voeren :

— uitsluiting van elke mogelijkheid tot herstel in eer en rechten van personen die veroordeeld zijn wegens feiten bedoeld in de artikelen 372 tot 386ter van het Strafwetboek en gepleegd op de persoon van minderjarigen of met hun deelneming;

— de verplichte mededeling aan de burgemeester dat een persoon die is veroordeeld wegens of beticht van feiten bedoeld in de artikelen 372 tot 386ter van het Strafwetboek en gepleegd op de persoon van minderjarigen of met hun deelneming, in vrijheid is gesteld en zich wil vestigen op het grondgebied van zijn gemeente.

COMMENTAAR BIJ DE ARTIKELEN

Art. 2

Dit artikel heeft tot doel de overheid ruimere mogelijkheden te bieden om toezicht te houden op de daders van seksueel misbruik na hun veroordeling, door middel van de instelling van een register van seksuele misdrijven tegen kinderen.

Het instellen van dit register komt tegemoet aan de noodzaak van een multidisciplinaire samenwerking tussen de diensten van de jeugdbescherming, de medische diensten, de politie en de justitie.

In dit register kan alle informatie over de zaak gecentraliseerd worden. De overheid kan deze informatie gebruiken om gevaarlijke situaties te voorkomen, zoals het aanwerven van een persoon die veroordeeld is voor zedenfeiten, in een centrum voor kinderen.

Art. 3 en 4

De artikelen 3 en 4 van dit wetsvoorstel wijzigen de artikelen 619 en 621 van het Wetboek van Strafvordering teneinde een onderscheid aan te brengen op basis van de aard van de gepleegde feiten.

De verschillende misdrijven kunnen immers niet langer op dezelfde manier behandeld worden. Iemand die veroordeeld is wegens diefstal heeft nu eenmaal niet hetzelfde gedragspatroon als iemand die veroordeeld is wegens zedenfeiten.

Het aantal recidivisten is bij zedenfeiten redelijk hoog en het risico blijft hun leven lang bestaan.

La procédure de réhabilitation, supprimant toute possibilité dans le futur de pouvoir connaître les informations sur la passé du condamné libéré, engendre certains risques. Par ailleurs, elle permet à un individu qui réitère un fait visé aux articles 372 à 386ter du Code pénal, accomplis sur un mineur ou impliquant sa participation, de ne pas être en récidive légale. Il peut donc à nouveau bénéficier d'une condamnation conditionnelle.

Permettre de ne plus prendre en considération une première condamnation alors que le taux de récidive est un des plus élevé dans ce domaine, n'est plus pensable.

La matière doit absolument être traitée d'une manière différente au vu de sa gravité c'est-à-dire du danger qu'elle engendre.

De plus, le traitement particulier des faits de mœurs se justifie par les circonstances dans lesquelles sont commis ces actes; à savoir généralement en présence de la victime seule, au sein de la cellule familiale ou en dehors de celle-ci.

Art. 5

Cet article permet d'obliger la communication au bourgmestre de l'installation du libéré sur le territoire de sa commune et de ne plus se baser uniquement sur la bonne volonté des différents services.

Cette information reste nécessaire lorsqu'il y a révocation ou arrestation provisoire. En effet, il est important que le bourgmestre puisse obtenir les informations relatives à l'évolution de la situation de l'individu en cas de non respect de ses obligations.

Art. 6

L'article 6 vise à résoudre le problème de la non information au bourgmestre en ce qui concerne la présence d'une personne sous probation sur le territoire de la commune.

En effet, le bourgmestre, en tant qu'autorité de police, a une mission générale de protection de l'ordre social et de l'ordre public, qui lui impose d'être vigilant vis-à-vis de toutes les situations susceptibles de mettre la population en danger.

Et puisque les personnes sous probation se trouvent dans la nature sans que personne ne sache vraiment où elles habitent et que l'on a mis en évidence le risque que font courir à la population certains libérés, il est donc indispensable d'exiger, des autorités compétentes, l'information qui permettra

De procedure van herstel in eer en rechten, die onder andere inhoudt dat geen informatie meer kan worden vrijgegeven onder het verleden van de in vrijheid gestelde veroordeelde, brengt bepaalde risico's mee. Bovendien heeft zij tot gevolg dat een persoon die opnieuw een misdrijf bedoeld in de artikelen 372 tot 386ter van het Strafwetboek pleegt op de persoon van minderjarigen of met hun deelneming, zich niet in een toestand van wettelijke recidive bevindt, zodat hij opnieuw een voorwaardelijke veroordeling kan krijgen.

Het is onaanvaardbaar dat geen rekening wordt gehouden met een eerste veroordeling als men bedenkt dat het aantal recidivisten op dit gebied zo hoog is.

Deze strafbare feiten dienen absoluut op een specifieke manier behandeld te worden wegens het gevaar dat zij met zich brengen.

De specifieke behandeling van zedenfeiten is des te meer gerechtvaardigd als men rekening houdt met de omstandigheden waarin deze feiten zich voltrekken : meestal zijn dader en slachtoffer alleen, ongeacht of de feiten gepleegd worden in de eigen familiekring of erbuiten.

Art. 5

Overeenkomstig dit artikel moet de burgemeester op de hoogte worden gebracht van de vestiging van een in vrijheid gestelde persoon op het grondgebied van zijn gemeente zodat men hiervoor niet langer alleen afhankelijk is van de welwillendheid van de verschillende diensten.

De burgemeester moet ook op de hoogte worden gebracht van de herroeping van een invrijheidstelling of van een voorlopige aanhouding. Het is immers van groot belang dat de burgemeester beschikt over de nodige inlichtingen aangaande de gewijzigde situatie van personen die hun verplichtingen niet naleven.

Art. 6

Artikel 6 bepaalt dat de burgemeester op de hoogte moet worden gebracht van de aanwezigheid van een op probatie gestelde persoon op het grondgebied van zijn gemeente.

De burgemeester, die aan het hoofd van de politie staat, heeft immers tot taak de maatschappelijke en openbare orde te beschermen, wat hem ertoe verplicht waakzaam te zijn in situaties die de bevolking in gevaar kunnen brengen.

Aangezien op probatie gestelde personen spoorloos kunnen verdwijnen zonder dat iemand weet waar zij verblijven en reeds is bewezen welk risico sommige in vrijheid gestelde individuen betekenen voor de bevolking, lijkt het ons noodzakelijk te eisen dat de bevoegde instanties de nodige informatie vrijgeven

de mieux surveiller ces personnes au même titre que les autres, c'est-à-dire les libérés conditionnels.

C'est pour cette raison que l'information du bourgmestre du lieu du domicile de l'intéressé est primordiale.

Art. 7

Si l'information au bourgmestre se justifie grandement lorsqu'une personne sous probation se trouve sur le territoire de sa commune, il est évident que toute révocation de la suspension ou du sursis probatoire doit également être communiquée au bourgmestre.

Comment le bourgmestre pourrait-il assurer sa mission de protection de l'ordre social et public sans avoir un minimum d'informations des autorités compétentes ? C'est la raison pour laquelle les données qui doivent lui être communiquées concernent aussi bien la décision de la libération de l'individu que toute procédure de révocation qui pourrait lui être imposée.

Art. 8

Les modifications apportées par l'article 8 de la présente proposition de loi à l'article 20 de la loi du 1er juillet 1964 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude sont justifiées par les mêmes considérations motivant les modifications apportées par les articles 6 et 7 de la présente proposition de loi.

J. HERZET
C. BURGEON
P. CAHAY-ANDRE
M. VAN DEN POEL-WELKENHUYSEN

om een beter toezicht mogelijk te maken op deze personen, zoals dit voorstel dat ook eist voor de voorwaardelijk in vrijheid gestelden.

Dit is dan ook de reden waarom de burgemeester absoluut op de hoogte moet worden gebracht van de woonplaats van de betrokkene.

Art. 7

Aangezien er gegronde redenen zijn om de burgemeester op de hoogte te brengen van de aanwezigheid van een op probatie gestelde persoon op het grondgebied van zijn gemeente, ligt het al evenzeer voor de hand dat ook de herroeping van een probatie-opschorting of een probatie-uitstel telkens aan de burgemeester moet worden meegedeeld.

De burgemeester kan zijn taak van beschermer van de maatschappelijke en openbare orde niet waarnemen als hem niet een minimum aan informatie wordt meegedeeld door de bevoegde instanties. Daarom dient hij op de hoogte te zijn van elke beslissing tot invrijheidsstelling van dergelijke personen en van elke herroepingsmaatregel due aan diezelfde personen wordt opgelegd.

Art. 8

De wijzigingen die door artikel 8 van dit wetsvoorstel worden aangebracht in artikel 20 van de wet van 1 juli 1964 tot bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen en de gewoontemisdadigers zijn gebaseerd op dezelfde overwegingen als de wijzigingen aangebracht door de artikelen 6 en 7 van dit wetsvoorstel.

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

Dans le titre VII du livre II du Code d'instruction criminelle, sous un chapitre Ier*bis* (*nouveau*), intitulé « Chapitre Ier*bis* : Du registre des infractions sexuelles contre les enfants », il est inséré un article 602*bis* libellé comme suit :

« Art. 602*bis*. — Le ministre de la Justice fera tenir un registre spécial des condamnations prononcées en application des articles 372 à 386*ter*, pour des faits accomplis sur un mineur ou impliquant sa participation.

Ce registre contient une notice sommaire de chaque affaire.

Les dispositions du chapitre IV ne sont pas applicables à ce registre. »

Art. 3

L'article 619 du même Code est complété par l'alinéa suivant :

« Les deux alinéas précédents ne sont pas applicables aux condamnations pour des faits visés aux articles 372 à 386*ter* du Code pénal, accomplis sur un mineur ou impliquant sa participation. »

Art. 4

L'article 621 du même Code est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 621. — Tout condamné à des peines non susceptibles d'être effacées, conformément à l'article 619 peut être réhabilité s'il n'a pas bénéficié de réhabilitation depuis 10 ans au moins, sauf pour les condamnations pour des faits visés aux articles 372 à 386*ter* du Code pénal, accomplis sur un mineur ou impliquant sa participation. »

Art. 5

En cas de libération conditionnelle ou de libération provisoire, le ministre de la Justice informe le bourgmestre de l'installation du libéré sur le territoire de sa commune.

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In titel VII van boek II van het Wetboek van Strafvordering wordt een hoofdstuk *Ibis* (*nieuw*) ingevoegd onder het opschrift « Hoofdstuk *Ibis*. — Register van de seksuele misdrijven tegen kinderen », bestaande uit artikel 602*bis* en luidende :

« Art. 602*bis*. — De minister van Justitie doet een speciaal register houden van de veroordelingen uitgesproken met toepassing van de artikelen 372 tot 386*ter* wegens feiten gepleegd op de persoon van minderjarigen of met hun deelneming.

In dit register wordt beknopt notitie gehouden van elke zaak.

De bepalingen van hoofdstuk IV zijn niet van toepassing op dit register. »

Art. 3

Artikel 619 van hetzelfde Wetboek wordt aangevuld met het volgende lid :

« De twee vorige leden zijn niet van toepassing op veroordelingen wegens feiten bedoeld in de artikelen 372 tot 386*ter* van het Strafwetboek en gepleegd op de persoon van minderjarigen of met hun deelneming. »

Art. 4

Artikel 621 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen als volgt :

« Art. 621. — Iedere veroordeelde tot straffen die niet kunnen worden uitgewist overeenkomstig artikel 619, kan in eer en rechten hersteld worden, indien hij sedert ten minste tien jaar geen zodanig herstel heeft genoten, behalve voor de veroordelingen wegens feiten bedoeld in de artikelen 372 tot 386*ter* van het Strafwetboek en gepleegd op de persoon van minderjarigen of met hun deelneming. »

Art. 5

In geval van voorwaardelijke invrijheidstelling of van voorlopige invrijheidstelling, brengt de minister van Justitie de burgemeester ervan op de hoogte dat de in vrijheid gestelde persoon zich op het grondgebied van zijn gemeente heeft gevestigd.

En cas de révocation de la liberté conditionnelle d'une personne condamnée pour des faits visés aux articles 372 à 386ter du Code pénal, accomplis sur un mineur ou impliquant sa participation, l'avis des autorités locales est requis.

Le bourgmestre est tenu informé immédiatement des suites données par le ministre de la Justice à une arrestation provisoire d'un libéré conditionnel.

Le Roi, dans les six mois de l'entrée en vigueur de la présente loi, prend les mesures nécessaires à l'exécution du présent article.

Art. 6

L'article 11 de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation est complété par l'alinéa suivant :

« La commission de probation informe le bourgmestre de la présence sur le territoire de sa commune et de la conduite de toute personne sous probation, inculpée ou condamnée pour des faits visés aux articles 372 à 386ter du Code pénal, accomplis sur un mineur ou impliquant sa participation. »

Art. 7

L'article 13 de la même loi est complété par un § 7 libellé comme suit :

« § 7. Le bourgmestre de la commune où réside la personne sous probation, inculpée ou condamnée pour des faits visés aux articles 372 à 386ter du Code pénal, accomplis sur un mineur ou impliquant sa participation est informé immédiatement de la révocation de la suspension ou du sursis probatoire par le greffe de la juridiction qui la prononce. »

Art. 8

L'article 20 de la loi du 1er juillet 1964 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude est complété par l'alinéa suivant :

« Lors de la mise en liberté à titre d'essai, le bourgmestre doit être informé de la présence de l'interné sur le territoire de sa commune, lorsque l'interné a commis des faits visés aux articles 372 à 387ter du Code pénal, accomplis sur un mineur ou impliquant

In geval van herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling van een persoon veroordeeld wegens feiten bedoeld in de artikelen 372 tot 386ter van het Strafwetboek en gepleegd op de persoon van minderjarigen of met hun deelneming, is het advies van de plaatselijke overheid vereist.

De burgemeester wordt onmiddellijk op de hoogte gebracht van het gevolg dat de minister van Justitie geeft aan een voorlopige aanhouding van een voorwaardelijk in vrijheid gestelde persoon.

De Koning neemt, binnen zes maanden na de inwerkingtreding van deze wet, de maatregelen die nodig zijn voor de uitvoering van dit artikel.

Art. 6

Artikel 11 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie wordt aangevuld met het volgende lid :

« De probatiecommissie brengt de burgemeester op de hoogte van de aanwezigheid op het grondgebied van zijn gemeente en van de gedragingen van alle op probatie gestelde personen die beticht zijn van of veroordeeld wegens feiten bedoeld in de artikelen 372 tot 386ter van het Strafwetboek en gepleegd op de persoon van minderjarigen of met hun deelneming. »

Art. 7

Artikel 13 van dezelfde wet wordt aangevuld met een § 7, luidende :

« § 7. De burgemeester van de gemeente waar een op probatie gestelde persoon verblijft die beticht is van of veroordeeld wegens feiten bedoeld in de artikelen 372 tot 386ter van het Strafwetboek en gepleegd op de persoon van minderjarigen of met hun deelneming, wordt door de griffier van het betrokken rechtscollege onmiddellijk op de hoogte gebracht van de herroeping van de probatie-opschorting of het probatie-uitstel. »

Art. 8

Artikel 20 van de wet van 1 juli 1964 tot bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen en de gewoontemisdadigers wordt aangevuld met het volgende lid :

« In geval van invrijheidstelling op proef wordt de burgemeester op de hoogte gebracht van de aanwezigheid van de geïnterneerde op het grondgebied van zijn gemeente, wanneer deze feiten bedoeld in de artikelen 372 tot 386ter van het Strafwetboek heeft

sa participation. Il doit de même être informé de sa réintégration. »

8 novembre 1996.

J. HERZET
C. BURGEON
P. CAHAY-ANDRE
M. VAN DEN POEL-WELKENHUYSEN

gepleegd op de persoon van minderjarigen of met hun deelneming. Hij wordt eveneens op de hoogte gebracht van zijn wederopneming. »

8 november 1996.